

ת"פ 15324/10/21 - מדינת ישראל נגד פלוני - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 15324-10-21 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני בעניין:	כבוד השופט יניב בן הרוש המאשימה	מדינת ישראל ע"לשכת תביעות נגב
נגד הנאשם		פלוני - בעצמו ע"י ב"כ עוה"ד אוהד סלמי

גזר דין

1. על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, הורשע הנאשם **באיומים** - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) **ותקיפה סתם** - בן זוג, עבירה לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין.
2. במועדים הרלוונטיים לעובדות כתב האישום המתוקן, היו הנאשם והגברת' אלמונית (להלן: המתלוננת) בני זוג ולהם 3 ילדים קטינים והם התגוררו בXXX. ביום 25.7.2021 בערב, בעת שקילח הנאשם את בנו, איים עליו בכך שאמר לו שאם יגע בבגדיו המלוכלכים יכה אותו. בהמשך לאמור התגלע ויכוח בין הנאשם למתלוננת במהלכו תקף אותה הנאשם בכך שאחז בגרונה באמצעות שתי ידיו. בתגובה לכך, נטלה המתלוננת את הטלפון הנייד שלה על מנת להזמין ניידת משטרה והנאשם ניסה למשוך מידה את הטלפון, אולם הצליח לשים ידו רק על מגן המכשיר.
3. הצדדים הסכימו על קבלת תסקיר בעניינו של הנאשם.

תסקיר שירות המבחן

4. בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים.
5. מתסקיר שירות המבחן מיום 2.11.2022 עולה כי הנאשם בן 29, גרוש ואב לשלושה ילדים קטינים. עובד כXXXX ברשת מזון. עד למועד ביצוע העבירה ניהל הנאשם אורח חיים נורמטיבי. הנאשם הודה במיוחס לו והסביר מעשיו על רקע תחושת פגיעה ועלבון מצד המתלוננת בשל אירוע קודם. לדברי המתלוננת בשירות המבחן מדובר באירוע אלימות בודד, בעקבותיו החליטה להיפרד מהנאשם. ציינה כי אינה חשה סכנה ממשית לחייה. שירות המבחן התרשם מנטיית הנאשם לדחיסה רגשית, העלולה להוביל להתנהגות אלימה במצבי לחץ, וכי ללא טיפול משמעותי בתחום האלימות קיים סיכון גבוה להישנות העבירות. על כן הומלץ על הליך טיפולי בבית נעם.

6. מהתסקיר המשלים מיום 28.2.2023 עולה כי הנאשם הופנה על ידי שירות המבחן לבית נעם, אולם לאחר ראיון עמו הוחלט שלא לקבלו למסגרת. תחת זאת, נרתם הנאשם להליך טיפולי במסגרת שירות המבחן ביום 18.1.2023. מדיווח גורמי הטיפול עולה כי הנאשם השתתף בכל המפגשים, שיתף פעולה וביטא רצון לערוך שינוי בדפוסי האלימים. לדברי המתלוננת, הנאשם נתרם מההליך והיא אף הביעה תמיכתה בהמשך שילובו בטיפול. שירות המבחן חלוק לגבי המלצתו לביטול הרשעת הנאשם בדין נוכח היעדר פגיעה קונקרטית במישור התעסוקתי, כן ציין כי להתרשמותו אי הרשעת הנאשם חשובה לו מבחינת התדמית שלו. לאור האמור, המליץ שירות המבחן על המשך השתתפותו בקבוצה הטיפולית, במסגרת צו מבחן לשנה, ענישה שיקומית בדמות צו של"צ והתחייבות להימנע מעבירה.

טיעוני הצדדים לעונש

7. בטיעוניה לעונש במעמד הדיון עמדה ב"כ המאשימה על הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, בגופה ובכבודה של המתלוננת וציין כי מדובר באלימות ברף הבינוני ובאיומים ברף הנמוך. ב"כ המאשימה עתר למתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי ועד 6 חודשי מאסר בפועל וביקש להשית על הנאשם עונש בתחתית המתחם בהיעדר עבר פלילי ולהטיל את העונשים עליהם המליץ שירות המבחן. לטענתו, אין מקום להימנע מהרשעת הנאשם בהיעדר טעם רלוונטי בעניינו ובשים לב לפסיקה הקובעת כי אי הרשעה תעשה רק במקרים מיוחדים.

8. ב"כ הנאשם הגיש טיעונים לעונש בכתב (נ/1) ובמעמד הדיון הוסיף וטען למתחם ענישה הנע בין היעדר הרשעה ועד מאסר על תנאי. ביקש להורות על ביטול הרשעתו של הנאשם ואימוץ הענישה שהומלצה על ידי שירות המבחן. הפנה לפסיקה וטען כי הרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם ובדימויו העצמי. ציין כי מדובר בנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי המנהל אורח חיים נורמטיבי הכולל רצף תעסוקתי וכי מדובר באירוע בודד שלאחריו נפרד מהמתלוננת. הפנה לתסקיר שירות המבחן וציין את הירתמות הנאשם להליך הטיפול, שיתוף הפעולה עם גורמי הטיפול והתרשמותם כי הנאשם נתרם מההליך כמו גם רצונו להמשיך בהליך הטיפול. לעניין טענת שירות המבחן כי הרשעתו לא תהווה פגיעה קונקרטית בתעסוקתו, ציין כי הנאשם מבקש להוציא רישיון נהיגה על אוטובוס ועתיד היה להתקבל לחברת נתיבי ישראל, אולם ההליך נעצר עד לסיום עניינו בתיק.

9. הנאשם בדבריו הביע צער על מעשיו.

סוגיית ביטול ההרשעה

10. הכלל בדין הפלילי הוא כי נאשם שהובא לדין והוכחה אשמתו, יורשע בדין. הסמכות להעמידו בצו מבחן או צו שירות לתועלת הציבור, תוך הימנעות מהרשעתו, נתונה לבית המשפט ותעשה רק במקרים חריגים ויוצאי דופן (ראו ע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נגד ויקטור שמש**)

11. בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל** נקבע כי מקרים בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרת העבירה, ניתן להימנע מהרשעה, על מנת שלא לפגוע בחובת מיצוי הדין עם עבריינים (ראו ע"פ 2669/00 **מדינת ישראל נ' פלוני**), וכן על מנת שלא לגרום לפגיעה מהותית בעקרון השוויון בפני החוק ובשיקולי ענישה אחרים (ראו ע"פ 1082/06 **מיכאל שוראקי נ' מדינת ישראל**).

12. הלכה היא כי על המבקש לבטל הרשעתו, הנטל להוכיח כי מתקיימים בעניינו שני תנאים מצטברים. הראשון, הוא שההרשעה תוביל לפגיעה חמורה בשיקומו. השני, הוא שסוג העבירה מאפשר בנסיבות המקרה לבטל את ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים אשר בניהם, התועלת שתושג לאינטרס הציבורי חברתי מההרשעה (ע"פ 4318/20 מדינת ישראל נ' אלון חסן)

13. נתתי דעתי לפסיקה אליה הפנה הסנגור, ראו למשל ת"פ 57920-11-17 מדינת ישראל נ' פלוני ובת"פ 33504-07-17 מדינת ישראל נ' פלוני בעבירות של אלימות כלפי בת זוג שם בוטלה הרשעת הנאשם. עם זאת, במקרים אלה הוכחה פגיעה קונקרטית, ממשית וישירה בתעסוקתו של הנאשם ומכלול הנסיבות הובילו לכך שיש מקום לחרוג מהכלל ולבטל את הרשעת הנאשם בדיון.

14. בעניינינו, הנאשם טען לפגיעה תיאורטית באפשרויות התעסוקה העתידיות, שייגרמו כתוצאה מהרשעתו. נטען כי הנאשם נמצא בהליך של הוצאת רישיון נהיגה על אוטובוס ובהליך קבלתו לחברת נתיבי ישראל שנעצרו עקב מעורבותו בתיק דנו, אך משלא הניח כל אסמכתא לכך ומשמדובר בנזק שעלול להיגרם בעתיד, הרי שלא התרשמתי מקיומו של נזק קונקרטי ואף לא נזק כללי. בקשר זה אפנה לרע"פ 3589/14 שרון לוזון נ' מדינת ישראל:

"בשורה ארוכה של פסקי דין נקבע, כי על העותר לאי-הרשעה מוטלת החובה להצביע על כך שהרשעתו תביא לפגיעה קשה וקונקרטית בסיכויי שיקומו, ולתמוך את טענותיו בתשתית ראייתית מתאימה"

15. בנסיבות האמורות, טענת הנאשם כי הרשעתו בדיון תפגע בפרנסתו הינה בבחינת "תרחיש תיאורטי" שאין להסתפק בו בבחינת בקשה של נאשם לביטול הרשעתו. בהקשר זה ראו למשל רע"פ 54/15 פלוני נ' מדינת ישראל. ודוק. על הנאשם להוכיח נזק קונקרטי שעלול להיגרם לפרנסתו כתוצאה מהרשעתו. כך נקבע ברע"פ 7224/14 משה פרנסקי נ' מדינת ישראל:

"החובה להצביע על קיומו של נזק קונקרטי, מתיישבת עם אופיו המצומצם של הריג שעניינו הימנעות מהרשעה, אשר נועד לחול אך במקרים מיוחדים בהם קיימים טעמים כבדי משקל הנוגעים לצורכי שיקומו של הנאשם".

16. בכל הנוגע לחומרת העבירה, הרי שמדובר בעבירת אלימות במשפחה, עבירה שקיים אינטרס ציבורי משמעותי בהרתעה היחיד והרבים בעניינה, בעיקר בנסיבות ביצועה, שעה שהנאשם אחז בגרונה של המתלוננת בשתי ידיו במהלך ויכוח שהתגלע ביניהם. ראו למשל ברע"פ 6002/22 ריאבנקו נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בכך שצבט את אשתו בחוזקה, ועיקם את ידה עד שבכתה. הנאשם ביקש את ביטול הרשעתו. בקשתו נדחתה ובית המשפט העליון קבע כי: **"אמנם, מעשי המבקש אינם ברף הגבוה של החומרה בתוך גדר סעיף האישום, אך קביעה כי סוג העבירה בו הורשע המבקש היא כזו המאפשרת לוותר על ההרשעה מבלי לפגוע בשיקולי ענישה אחרים - זו קביעה שאינה עולה בקנה אחד עם הדין הנוהג".**

17. כאן המקום לציין כי תסקיר המבחן הינו אחד ממערכת השיקולים אותה צריך בית המשפט לשקול, אולם הוא אינו מחויב לקבל המלצותיה (ראו רע"פ 8748/10 **בדר נמירי נ' מדינת ישראל**) ובייחוד כאשר בעניינו שירות המבחן אמביוולנטי לגבי המלצתו בעניין זה.

18. שירות המבחן התרשם כי אי הרשעת הנאשם בדין חשובה לו מבחינת תדמיתו, אולם נקבע זה מכבר כי זו אינה מהווה קריטריון מוכר להימנעות מהרשעה. ראו למשל רע"פ 9042/17 **עאבד נ' מדינת ישראל**. עוד התרשם שירות המבחן כי הרשעתו אינה מהווה פגיעה קונקרטית בעיסוקו כיום כשזו כאמור מהווה קריטריון מהותי בשאלת הימנעות מהרשעה.

19. אשר על כן, בשים לב לטיב העבירה ונסיבות ביצועה והגם שאינן ברף הגבוה של האלימות, ובשים לב להיעדר נזק קונקרטי, אני דוחה את בקשת הנאשם לבטל את הרשעתו.

קביעת מתחם העונש ההולם

20. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, בעת קביעת מתחם ההולם על בית המשפט להתחשב בערכים המוגנים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם, בענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערכים המוגנים שנפגעו ומידת הפגיעה.

21. הערכים המוגנים, בעבירות איומים ותקיפה סתם - בן זוג, בהם פגע הנאשם במעשיו הינם הגנה על חיייה ושלמות גופה של המתלוננת, שלווה נפשה, ביטחונה האישי והאוטונומיה על גופה וכבודה. ביחס לעבירת אלימות במשפחה נקבע ברע"פ 2486/19 **נאטור נ' מדינת ישראל**:

"עבירות אלימות נגד בן זוג פוגעות בשלמות גופו של בן הזוג, בביטחונו, בכבודו ובשלווה חייו. יש לייחס לעבירות אלו חומרה יתירה, באשר ככלל הן מתרחשות בין כתלי הבית באופן הסמוי מן העין, תוך ניצול פערי כוחות פיזיים בין בני הזוג, ולעיתים תוך ניצול תלות כלכלית ורגשית של בן או בת הזוג"

ראו גם רע"פ 1884/19 **שמריז נ' מדינת ישראל** שם נקבע כי:

"עבירות האלימות במשפחה הן תופעה נפסדת המהווה נגע רע בחברה, ועל רשויות החוק והמשפט לעשות הכל שביכולתן כדי להביא למיגור תופעה זו".

22. בחינת נסיבות ביצוע העבירה מעלה כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה ברף הבינוני. עניינו באירוע בשעת ערב עת קילח הנאשם את בנו אמר לו כי יכה אותו אם יגע בבגדיו המלוכלכים. בעקבות האמור החל יכוח בין הנאשם למתלוננת, אז אחז הנאשם בגרונה של המתלוננת בשתי ידיו ואם לא די בכך אף ניסה למנוע ממנה לפנות למשטרה כאשר ניסה למשוך מידה את הטלפון הנייד.

מדובר באירוע יחיד, קצר בזמן ושאינו מתוכנן. עם זאת, יש לתת את הדעת לכך שהאיומים אשר הופנו כלפי בנו, כמו גם האלימות שננקטה כלפי זוגתו, התרחשו שניהם בביתם אשר אמור להיות מקום מבטחים עבורם.

האלימות כלפי בת הזוג הינה ברף הבינוני והגם שהנאשם לא הסב חבלות למתלוננת, הרי שפוטנציאל הנזק בעניינו גבוה שעה שאחז בגרונה של המתלוננת בשתי ידיו ולא חדל בכך, אלא ניסה למנוע ממנה פניה לרשויות החוק.

עוד שקלתי את ההשפלה ועגמת הנפש שנגרמו למתלוננת ממעשי הנאשם ובייחוד כשאלה בוצעו בנוכחות הקטין.

מדיניות הענישה הנהוגת

23. נקודת המוצא בקביעת העונש הראוי למעשי הנאשם היא העונש שקבע המחוקק בעבירת תקיפה סתם של בן זוג - 4 שנים ובעבירת האיומים - 3 שנים.

24. ביחס למדיניות הענישה הנהוגה בעבירות של איומים ותקיפת בת זוג, ראו למשל:

רע"פ 303/16 **פלוני נ' מדינת ישראל**, שם נדחה ערעורו של הנאשם שהורשע בתקיפת בת זוג לאחר שדחף אותה, ונידון לחמישה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ומאסר מותנה ממושך.

רע"פ 3077/16 **פלוני נ' מדינת ישראל**, שם נדחה ערעורו של הנאשם שהורשע בתקיפת בת זוג לאחר שדחף אותה לעבר מיטה, משך בשערה וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה, ונידון לשישה חודשי מאסר בפועל. באותו עניין היה הנאשם נעדר עבר פלילי. יחד עם זאת לא לקח אחריות על מעשיו.

רע"פ 6002/22 **ריאבנקו נ' מדינת ישראל** שם נדחתה בקשת ערעורו של הנאשם לביטול הרשעתו של נאשם שהורשע בתקיפת בת זוג הגורמת חבלה ממש בכך שצבט בחוזקה בצוואה של המתלוננת ובהמשך אחז בידה וסובב אל מאחורי גופה. במקרה זה אושר עונש של מאסר מותנה, צו של"צ בהיקף של 160 שעות וצו מבחן לשנה.

ע"פ 11897-09-18 **אשרף סלאחי נ' מדינת ישראל**, שם הורשע הנאשם בעבירה של תקיפת בת זוג בכך שסטר למתלוננת בגופה ובעט בה. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור הנאשם על חומרת עונשו שנגזר ל- 45 ימי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות ומאסר מותנה.

בת"פ (רמלה) 56603-08-17 **מדינת ישראל נ' פלוני** הורשע נאשם על יסוד הודאתו בעבירה של תקיפת בת זוג ותקיפה סתם, בכך שתקף את בת זוגו, בידה ובירכה באמצעות כפכף. בית המשפט גזר על הנאשם, נעדר עבר פלילי, 5 חודשי מאסר על תנאי וקנס.

בת"פ (ק"ג) 45732-08-16 **מדינת ישראל נ' פלוני** הורשע נאשם בעבירות של תקיפה חבלנית לבת זוג, תקיפת בת זוג ואיומים בכך שבמהלך ויכוח הפיל את המתלוננת על המיטה, אחז בגרונה ושרט את פניה כך שנגרמה לה שריטה בפנים. בהמשך איים עליה וכשנתנה לבתה את הטלפון על מנת שתתקשר למשטרה חטף מידה את הטלפון וכשלקחה אותו בחזרה הוא תפס בגופה. בית המשפט חרג ממתחם העונש שקבע בין 3-14 חודשי מאסר וגזר על הנאשם צו של"צ בהיקף של 200 שעות לצד ענישה נלווית.

25. לא נעלמו מעיניי אותם פסקי הדין בהם הוטלו עונשים צופי פני עתיד בעבירה מסוג זה. יחד עם זאת, בנסיבות העניין אין זה ראוי כי מתחם העונש יתחיל במאסר על תנאי, לא רק בשל כך שעונש המקסימום שקבע המחוקק לעבירת האלימות במשפחה הוא 4 שנים, להבדיל משנתיים מאסר בגין תקיפה סתם, ולא רק בשל הצורך בענישה מחמירה בעבירות אלימות במשפחה כפי שנקבע בין השאר בע"פ 11917/04 **נורדיצקי נ' מדינת ישראל**, ע"פ 6758/07 **פלוני נגד מדינת ישראל** ולאחרונה ראה רע"פ 340/21 **מסרי נ' מדינת ישראל**, אלא גם בשל המכניזם לקביעת מתחם העונש ההולם כפי שהתווה המחוקק בתיקון 113 לחוק העונשין.

26. ככלל, על מנת לקבוע מתחם עונש שתחתיתו מאסר על תנאי, יש מקום כי הנסיבות הקשורות לביצוע סוג העבירה הרלוונטי יהיו ברף הנמוך. כך למשל, אין אקט פיזי כדחיפה או מכה בודדת, כאקט פיזי של אחיזה בגרונה של המתלוננת שהרי פוטנציאל הנזק הטמון בפעולה זו חמור ועלול לגרום לתוצאה קשה, עוד יש לתת את הדעת לכך שהאלימות התרחשה בנוכחות בנם הקטין ולכך שהנאשם הוסיף חטא על פשע וניסה למנוע מהמתלוננת פניה אל רשויות החוק.

27. בנסיבות הללו, מתחם שתחתיתו מאסר על תנאי, אינו הולם את חומרת העבירה שביצע הנאשם, מטעמי גמול, הרתעה והגנה על המרחב הזוגי, כמרחב נקי מאלימות מכל סוג.

28. לאור כל האמור, אני קובע כי בנסיבות תיק זה מתחם העונש הראוי נע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות ועד 10 חודשי מאסר, לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

סטייה ממתחם העונש ההולם להחלטה בת.פ. ה זה, הפנתה במשפט להעניש באופן מחמיר במקרים כגון דא. כבוד האדם וחירותו, וכן זכות האדם לאוטונומיה על גופו:

29. הכלל הוא שעל נאשם המבקש לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם הנטל להציג ראיות לכך שעבר הליך שיקומי משמעותי. ראו למשל רע"פ 1705/22 **אלצראיעה נ' מדינת ישראל**. במסגרת המבחנים שנקבעו בפסיקה לחריגה מטעמי שיקום, נקבע כי בית המשפט ישקול את: "המוטיבציה שהפגין האדם שהשתקם, הליך של גמילה מהתמכרות שהוא עובר, השתלבות מוצלחת בהליכים טיפוליים שונים אינדיקציות לשינוי עמוק בהתנהגות ובדרך החשיבה, הבעת חרטה על המעשים והפגנת אמפתיה כלפי נפגעי העבירה". ראו ע"פ 1229/19 **סלומינסקי נ' מדינת ישראל**. וכן ראו ע"פ 6637/17 **קרנדל נ' מדינת ישראל**.

30. הנאשם בעניינו אמנם עבר הליך טיפולי בשירות המבחן, אולם אין המדובר בטיפול ייעודי, מעמיק ומשמעותי כפי זה המתקיים ב"בית נעם" אליו הופנה מלכתחילה. לא בכדי פירט שירות המבחן את הסיבות בגינם החליטו שלא לקבל את הנאשם למסגרת בבית נעם. עם זאת, הנאשם נרתם הליך טיפולי במסגרת שירות המבחן שם הצליח להתמיד בטיפול, שיתף פעולה והביע נכונות להמשך השתתפותו בקבוצה במסגרת צו המבחן. לדברי המתלוננת, אם ילדיו, הנאשם רגוע יותר ושומר על קשר מכבד וקשוב לצרכי הילדים ואף תומכת בהמשך שילובו בטיפול. שירות המבחן התרשם מלקיחת אחריות של הנאשם על ביצוע המעשים, הבנה של דפוסיו המכשילים ועריכת מאמצים לשיתוף פעולה במסגרת הטיפול.

31. כשלעצמי, לא התרשמתי כי מדובר בהליך שיקומי משמעותי אשר מאיין את רמת המסוכנות הגבוהה שנשקפה מפני הנאשם בתחילת ההליך. עם זאת ולאור עתירת המאשימה לקבל את המלצת שירות המבחן לענישה שיקומית בדמות צו של"צ, ובשים לב לכלל לפיו בית המשפט לא יהפוך עצמו לקטגור יותר מהקטגור, סבורני כי בנסיבות העניין המיוחדות ניתן לסטות ממתחם העונש ההולם, ולקבוע כי תחתית מתחם העונש תהא מאסר על תנאי בצירוף צו של"צ, תחת מאסר קצר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

32. בבחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה שקלתי כי הנאשם שנותן היום את הדין הוא צעיר בן 30, נעדר עבר פלילי אשר עד למועד ביצוע העבירה ניהל אורח חיים נורמטיבי.

הנאשם הודה בביצוע המעשים המיוחסים לו ולקח אחריות על מעשיו, ובכך חסך זמן שיפוטי ובייחוד את העדת המתלוננת.

הנאשם שולב בהליך שיקומי כמפורט לעיל בהרחבה ונראה כי נתרם במידה מסוימת מההליך. נתתי דעתי לכך שבני הזוג התגרשו מאז ביצוע העבירה ובכך יש כדי להפחית את עוצמת הסיכון להישנות ביצוע העבירה.

סוף דבר

15. לאחר ששקלתי את השיקולים לחומרא וקולא, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 160 שעות של"צ שיבוצעו בהתאם לתכנית שיכון שירות המבחן בתוך 30 יום. הנאשם מוזתר כי ככל ולא יבצע את תכנית השל"צ ניתן יהיה לגזור את עונשו מחדש.

ב. 3 חודשי מאסר מותנה למשך 3 שנים מהיום. מאסר זה יופעל במידה והנאשם יעבור במשך תקופת התנאי עבירת איומים.

ג. 4 חודשי מאסר מותנה למשך 3 שנים מהיום. מאסר זה יופעל במידה והנאשם יעבור במשך תקופת התנאי עבירת אלימות מסוג עוון.

ד. 6 חודשי מאסר מותנה למשך 3 שנים מהיום. מאסר זה יופעל במידה והנאשם יעבור במשך תקופת התנאי עבירת אלימות מסוג פשע.

ה. פיצוי כספי למתלוננת בסך ₪ 2,000 אותו ישלם הנאשם למתלוננת עד ליום 20.4.2024.

את הפיצוי ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.
- מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).

ו. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ להימנע מביצוע עבירות בהן הורשע והכל תוך שנתיים מהיום.

ז. צו מבחן למשך שנה מהיום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ג' אייר תשפ"ג, 24 אפריל 2023, במעמד הצדדים.